

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio q[ua] p[er]curauit p[ro]fectiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ginē del factam deformant ⁊ ledunt. Q̄ q̄
acuta q̄ penetrabilia q̄ ve ardentissima
erant iesu ch̄isti verba: loquebat̄ liquidē
ex intimis cordis cū admirando seruoze:
bolleb̄ anēs eius yr̄anias eriperet de
laqueis diaboli. s̄bis igit̄ ch̄zi illumiata ē
ad cōgnitiōē turpitudinis pct̄i sui alioz
q̄ supradictoz. cognouit etiā beniuolen-
tiā ⁊ misericōdiam redeptoz atq̄ ei⁹ presen-
tiam. J̄ō d̄r in euangelio: vt cognouit qz
iesus accubuit in domo pharisei. Grego.
Ecce qz turpitudinis sue maculas aspe-
xit lauanda ad fontē misericōdie cucurrit: cō-
uulātes nō erubuit. Nā quia semetipsam
grauiter erubescēbat in tus: nihil esse cre-
didit qd̄ v̄gredīdaref̄ foris. Quid igitur
miramur fratres: mariā uenientē an d̄m
suscipientem: suscipientē dicā an trahētē:
sed melius ⁊ trahētē suscipientē: qz n̄
mirū ipse eā p̄ misericōdiam traxit intus: qui
per māsuētudinē suscepit foris. Hec ille
Aug⁹. in ser. Fruens q̄si importuna cō-
uiuio: oportuna b̄n̄ficio. nouerat em̄ q̄nto
morbo laboraret: ⁊ illū ad sanādū idoneū
esse ad quē uenerat sciebat. Hec Aug⁹.
S̄cōm p̄paratiū est s̄tuosa uolūtat̄
firmatio: exēplū de filio pd̄igo. Luc. xv.
q̄ ex firmo p̄posito dicebat. Sur gā ⁊ hō
ad p̄rem meū. ⁊c. Q̄ndit autē magdalena
p̄positi firmitatē in hō q̄ attulit alab astz
vnguenti. i. vas factū de alabastro s̄z L̄u-
rillū: qd̄ plenū erat vnguētō p̄cioso. In q̄
mystice designat̄ uolūtas plena p̄posito
firmo se emēdādū: ⁊ b̄n̄ faciendū. Tertū
p̄paratiū est timorosa mentis hūiliatio.
Hūilitas em̄ disponit ad gr̄am. Jac. iij.
Hūilō dat gratiā. Hec autē hūiliatio
pudorosa in magdalena apparuit in eo q̄
sicut dicit euāgelii. Erat stans retro se-
cus pedes d̄ni. Aug⁹. Accessit nō ad ca-
put d̄ni s̄z ad pedes: ⁊ q̄ d̄m male ambu-
lauerat: uestigia recte q̄rebat. Hec ille.

Tertio apparet penitētia

magdalene p̄fectissima: qz p̄curauit p̄fe-
ctiua: q̄ sūt p̄cipue tria. Primū est do-
lor p̄sciētie pungitiue ex reco:datiōe pec-
catoz. J̄ō d̄r Ja. iij. Emūdare manus
p̄ctoz ⁊ purificate corda duplices anio
Diserit estote. i. miseros uos esse cogno-
scite: ⁊ lugere: risus uester in lugrū reuer-

taf: ⁊ gaudiū in merore. Hec ibi. Hmōl
dolorē ⁊ lugrū ostendit: qd̄ dicit in euāgel. qz
lachrymis cepit rigare pedes ei⁹. Aug⁹.
Pius fudit lachrymas cordis et lauit
d̄ni pedes obsequo p̄fessiois. Et Bre. Co-
gitāti mibi de marie p̄nia flere magis li-
ber q̄ aliqd̄ dicere. Cui⁹ em̄ vel sacū pe-
ctus: ille hui⁹ peccatricis lachryme ad ex-
emplū penitēdi nō emolliat. Considera-
uit nāqz qd̄ fecit ⁊ noluit moderari qd̄ fa-
ceret: sup̄ uulnātes ingressa est: nō iustave-
nit: inter epulas lachrymas obtulit. Dis-
scere q̄ dolore ardet q̄ flere etiā inter epu-
las nō erubescit. Hec Bre. Erat pecco-
in ei⁹ anio p̄ pct̄is abūdās dolor: quē p̄ la-
chrymas euidenter ostēdebat. Tot em̄ la-
chryme ab ei⁹ oculis defluebāt vt suffi-
cerent ad lauandū pedes iesu: pieqz postu-
mus p̄tēplari q̄ licz nihil diceret ore. i. cor-
de suo tñ loq̄bat̄ ad d̄m dī. O bone iesu.
O pastor aiāz. O spes unica salus
mee miserere mei. Ego sum illa infelix et
ingratā q̄ tā grauit̄ te offendi. Ego sum
illa q̄ lasciuo gestu: ⁊ o aspectu: animoqz
ornatu multoz anias illaq̄aui. Heu me
miserā qd̄ feci: O iesu clementissime sana-
aiam meā: suscipe penitētē: p̄solare lachry-
mantē: ad te uenit: ad te fugi: ad te totis vi-
scerib⁹ clamo: miserere mei peccatrici q̄
de cetero parata sum obtemperare uolū-
tati tue. Talia uel filia in p̄ntissimo cor-
de magd. s̄babā. Aug⁹. Tacita loq̄bat̄:
nō p̄monē p̄mebat s̄z deuotionē ostēde-
bat. Hec ille. S̄cōm p̄fectiū p̄nie est ad-
mor iusticie satisfactiue p̄ culp̄is cōmissis
quē in maria signat̄ illud qd̄ in euāgelio
d̄r. q̄ pedes d̄ni capillis capit̄: sui terge-
bat: q̄ peccauerat: p̄ eadē (s̄m Bre. Satis-
facere uoluit: ⁊ q̄ in se hūit oblectamenta
tot in se inuenit holocausta. Peccauerat s̄z
qd̄ p̄ p̄sūptiōē ⁊ audaciā: satisfecit cū p̄e-
cūdia ⁊ erubescētia: qz stetit retro ⁊c. Pec-
cauerat p̄ sup̄biā: satisfecit p̄ hūilitatē tora
inclinata ad pedes iesu. Peccauerat p̄ va-
nū gaudiū satisfecit p̄ lugrū Peccauerat p̄
vanū oculoꝝ aspectū: satisfecit cū lachrymaꝝ
rū inundātia. Peccauerat p̄ mordimatum
capilloꝝ decorē: satisfecit p̄ illoꝝ p̄ceptuꝝ
pedes iesu cū illis abst̄ ergedo. O felix cō-
mutatio quā fecit dextera excelsi: q̄ paulo
ante a d̄o erat aliena nūc studiosissime illi

conat adherere. Tertiu est ardo: be-
nivolentie affectus p incendiu charitatis
z h significat: q osculabat pedes dñi z vn-
guento ungebat. Bre. Ardo amoris ru-
bigine peccat in ea consumpsit. Hec ille.
Prz igit mirabilis excellētia pnie z copu-
ctio in magdalena. Recte igit pctōibz
p speciali penitentie exēplari pponit: quē
admodū insinuant vba pposita saluato.
di. Fides hāc multerē.

Seda ē excellētia dilectōis vnitiue
fm Dio. iij. c. de di. no. Amor qñ
bet est virtus vnitiua amār, ad a/
matū. Et Aug. viij. de tri. dt. q amor ē iū-
ctura qdā duo aliq copulās vel copulare
ntēs siue apperēs amantē. s. z qd amat.
Fuit aut ardētissima dilectio magdalene
ad chm p quā sibi totalit adhererat z si-
bi p affectū vnita erat. Hāc aut dilectōez
ardētissimā tria euidenter declarāt.

Primū est pfectissima terrene munda-
nitatis abdicatio.

Scōm est firmissima pte voluntatis
affectio.

Tertiu est singularissimā diuine beni-
gnitatis affectio.

Primū ē pfectissima ter-
rene mundanitat; abdicatio ne sez aliq
nō inde posset impediri ab amore chm
p hō post pueritōez pilus frena pēpfit:
et post ascēsiōē dñi oia vēdidit pccūq; ad
pedes apłoz posuit. Potuit itaq; dicere
cū paulo Phil. iij. Que mibi fuerūt lucra
hec ppē chm arbitrata suz detrimēta zc.
Scđt. Et oia arbitroz vt stercoza vt chm
sū lucrifaciā. Propō h hz ioseph. ad destrū
secessit z ibide triginta ānis incognita mā-
sit. Cañ. vi. Fors ē vt mors dilectio: q; vi-
delz cogit omnia relinquere.

Scōm est firmissima a p-
te voluntat; affectio. q mirabilr ad ipm
dñm afficiebat. Orig. Spūs marie magd-
erat i corpe dñi sui q; in suo. Nesciebat ei
cogitare vel audire vllōq nisi de eo. Prz
aut mirabil ei? affectio ad dñm pcpue
triplicis. **P**rimo qz qntū poterat ipm
sp vbiq; associabat: in pñciatōe: in cruce:
in sepultura. Aug. Nimi? ardo amorz
eā sollicitabat. Hec ille. Quicūq; poterat
ad pedes ei? hūillime sedebat. Si loqnte

petro (Act. x.) cecidit spūscūs sup oēs q
audiebāt hū: qntā copā spūs credimus
sup eā descedisse q ipa salutz pba ab ipso
pbo incarnato audiebāt: qnta affectioz
dulcedine existimas eā pfulā cū dicat spō
sa. Cañ. iij. Velt lac sub lingua ei? Et no-
ta hñ quō sp ad pedes dñi diuertebat. nec
miz qz dulcedine inextimabilē ibi repie-
bat vbi pctōz remissōne acceperat. **Q**z tñ
bi dulces erāt illi sacratissimi pedes iesu
brā magd. **U**bi eras igit o dulc? magd.
qñ tibi remissa sē pcrā: Ad pedes dñi mei
iesu, vbi eras cū audires e? suauissimaver-
ba: Ad pedes dñi **U**bi eras cū pederet i
cruce: vbi qñ sepult? ē: vbi qñ tibi in orro
appuit: vbi qñ tibi z alijs multibz obuia-
uit: p ad pedes dñi. **S**cōo apparet mī-
rabil ei? affectio ad dñm qz ipm absentez
feruētissime qrebat. qz vt di. Bre. A mo-
numēto dñi etiā discipul recedētibz: n re-
cedebat. Aug. Impatiēs ē amorz lachry-
mis mod? nō sit nisi amārī ceco def qd aq
mar. Cañ. v. Pūciare dilecto qz amore lā-
gueo. **T**ertio qz etiā postqz dñs in celū
ascēdit: de ipso sp loqbat z ipm affectuosil-
sime pñdicabat. **D**atth. xij. Ex abūdātia
cordis os loqf. Regit qppe q ano a dñi
pñciōe xij. ipa cū brō maximino vno de
lxvij. discipul cui a brō petro fuerat comē-
data: z lazar? z marthā z marcella pedibz
seq marthe z brūs cedoni? q cecus fuerat
a natiuitate z plures ali ab infidelibz fue-
rūt expositi pelago sine gubernatoze vt si
mul oēs submergerēt. **D**ino āt nutu mar-
siliā aduenerūt vbi cū null? eos recipere
veller sub qdā porticu q fauo gēt? ill? pē-
rat morabat. **L**ū āt magd. videret pplm
ad phanū pcurrere vt idol imolaret: a sur-
gēs vultu placido: facie serena: lingua di-
serta atq; discreta eos ab idolo z cultura
reuocabat: z chm pñtissime pñdicabat:
z mirabāt vnuerf p faciētia z p dulcedi-
ne eloqntie. Hec miz certe si os illud qd
tam pñā z tam dulcia pedibz saluatorz in h
fixerat oscula ceteris amplius hbi dei sp
rarer odorē. **U**ñ z pñapez prouincie cum
eius vxore cōuertit z omnia idolorz tem-
pla in ciuitate illa destrui fecit: vbi cōstru-
cta fuit chm ecclia z ibi brm lazarus epm
vnanimis elegerūt. **T**ādēq; dno nutu ad
citatē aquē fenerēt: p lz illū ad chm fidē